

станѣ търговецъ, за да спечеля съ тѣхъ іоше 300 гр. Ето у нашія градъ има доста търговци, тѣ ще мана-станѣтъ скоро на тѣзи работа.

—Старецътъ са склони на това, па извади та му даде само 100 гроша. Момчето като пріе тѣзи пари, не отиде да става търговецъ, но отиде далеко у други градъ, гдѣто намѣри едного учителя, който учеше дѣца. Той са сговори съ тогова учителя за сто гр. да го научи да чете и да писва. А защото твърдѣ много прилѣжаваше да са учи и пріймаше всичкитѣ уроци, то твърдѣ скоро са изучи на читмо и писмо.

Като свърши наукитѣ си намисли пакъ да са върне при баща си. Той са упрости съ учителя си, който му захвали на доброто прилѣжаніе и за успѣха, що направи въ късо врѣме при него. Оттамъ трѣгна и скоро пристигна у бащинія си домъ благополучно. Той каза на баща си, че билъ купилъ стока и ушити дрехи, за които му трѣбать пари, да плати наемъ (кирія), та да може да ги доведе.

—Колко пари ти трѣбать? запита го баща му.

—Сто гроша, отговори синътъ.

Баща му даде и тія пари.

Съ стотѣхъ гроша Фронисисъ отиде въ другъ градъ, гдѣто плати на едного музикантина, да го научи свирни, пѣсни и всѣкакви музически гласове, които и изучи за малко врѣме, и толкозь добрѣ, щото нѣмаше другъ свирачъ като него. Послѣ пакъ дойде при баща си, комуто каза, че стокитѣ пристигнали, но трѣбуватъ іоше сто гр. да заплати за кирія на дюгеня.

Баща му и на това са склони, и извади та му даде и останалитѣ сто грошове. Фронисисъ като пріе и тѣхъ, безъ да са забави, упѣти са и стигна въ други градъ, дѣто намѣри едного книгоиграча (комарджія), и даде му паритѣ си за тѣзи игра. Но прѣди да захване науката си, книгоиграчътъ му даде слѣдното наставленіе:

Това мое художество е добро и зло, съ него са